

Lone Dybkjærs præsentation af Initiativ Rapport

Taler

Lone Dybkjær
Europaparlamentsmedlem
for Radikale Venstre

Dato

6. november 2003

Sted

Bruxelles

Omstændigheder

Hvordan sikres en lige repræsentation af kvinder og mænd til Europaparlamentsvalget i 2004?

Når du spørger nogen i dag - nærmest hvor som helst på kloden, også i Europa: Hvem bestemmer? Hvem fastlægger lovene? Hvem administrerer det daglige liv i internationale, europæiske, nationale, regionale og lokale repræsentationer? Hvem personificerer offentlig magt? Svaret vil være: Det gør mænd.

Nu, når vi er blevet klar over, at magtbalancen ikke er ændret dramatisk, må vi spørge: Hvad skal der til, for at kvinder tager og bliver givet ansvar i samfundet på lige fod med mænd?

Kvinder udgør mindst halvdelen af vælgerskaren (og nogle steder langt mere - i Irak er 60% af befolkningen kvinder), men de er fortsat alvorligt underrepræsenteret i politik og beslutningstagen generelt.

Vores største problem er derfor ikke, at vi mangler kvinder. Problemet er ikke engang, at vi mangler kompetente kvinder, for bortset fra det faktum at flere og flere kvinder er bedre og bedre uddannede (mange steder i de unge generationer er kvinder bedre uddannede end mænd i dag), så er kompetencer også en absolut relativ ting i politik. Det er ikke påkrævet, at man har den eller den uddannelse for at blive politiker - nogle af os har, nogle af os har ikke - og det er sådan, det bør være, for vi bør reflektere de mennesker, vi repræsenterer.

Hvad vi har brug for er, at kvinder går ind i politik, og at folk stemmer på de

kvinder, der gør det. Derfor er de største forhindringer, vi står overfor følgende:

1) For det første. Der er ikke nok kvinder, der går ind i politik. Dette er stort set tilfældet alle steder, til dels med undtagelse af Skandinavien. Her deltager kvinder fuldt ud på arbejdsmarkedet - og politik har derfor en meget direkte indflydelse på deres hverdag. Men da vi ikke kan reformere arbejdsmarkedet, socialpolitikker osv. sådan lige hen over natten over hele Europa, så vil jeg koncentrere mig om, hvad vi faktisk kan gøre noget ved. Ved valget til Europa-Parlamentet allerede til næste år.

2) For det andet. Kvinder, der ønsker at gå ind i politik, bliver ikke opfordret eller bliver måske ligefrem afskrækket eller hindret direkte eller indirekte i at stille op.

3) For det tredje. De to overordnede forhindringer hænger selvfølgelig ofte sammen og kan derfor skabe en ond cirkel.

Løsningsforslag

Jeg har i rapporten fremsat nogle forslag til løsninger. Som et helt basalt udgangspunkt er det dog meget vigtigt, at vi er klar over følgende: Problemet med at opnå en mere lige repræsentation af kvinder og mænd har aldrig været, at vælgerne ikke stemmer på kvinder. Problemet ligger i de politiske partiers struktur og i udvælgelsesmekanismerne.

I min rapport har jeg opridset tre typer af initiativer til at kæmpe for mere lige repræsentation af kvinder og mænd i beslutningsprocessen.

Vi kan for det første tage initiativer, der sigter på at ændre de strukturelle betingelser. Det betyder, at vi skal søge at ændre ulighederne med lovgivning ved at ændre valgprocedurer og udvælgelsesprocedurer og regler. Dette kan indbefatte kvotelignende ordninger eller andre former for positive aktioner og ufravigelige målsætninger for en højere andel af kvinder. Vi kan for det andet tage initiativer, der sigter på at ændre den kulturelt betingede accept af en mere lige repræsentation gennem oplysnings- informationskampagner - og for eksempel også gøre brug af nyere teknologi og skabe interaktive kampagner, så det ikke bare bliver en envejsproces. Endelig kan vi tage initiativ til programmer, der sigter på hurtigere at få nye kandidater ind på betydningsfulde poster. En

effektivisering af proceduren så at sige. Dette indebærer for eksempel, at vi anstrenger os for at få et større udbud af kandidater via træning og oprettelse af databaser. Sådanne programmer kan også sigte på at analysere og ændre organisationskulturen og udvikle strategier til at få grupper med en lige kønsbalance til at fungere bedre. Dette er primært forbeholdt de enkelte politiske partier i medlemsstaterne - men jeg vil opfordre til det alligevel. Vi er nødt til at sætte fokus på disse problemer her i Europa-Parlamentet, og vi er nødt til at støtte og skubbe på for at opnå de nødvendige forandringer. For nogle forandringer skal der ske for at sikre en blot nogenlunde rimelig kvinderepræsentation ved valget til næste år. Handling er nødvendig over hele Europa, men i allerhøjeste grad i de nye medlemslande. I dag har vi 31% kvinder i Europa-Parlamentet. Vi risikerer at gå voldsomt tilbage efter udvidelsen, hvis ikke vi gør noget!! To af de ny lande har kun sendt mænd som observatører her til Europa-Parlamentet. Det må ikke ske til valget!!

I skal hjælpe mig med at tro på, at det ikke sker. Hvis vi arbejder sammen for det, så tror jeg på, at vi kan ændre på vægten - så den i al fald kommer mere i balance.

Tags

EU, Europaparlamentstale, Kvindebevægelsen, Radikale Venstre

Relateret

23. juni 2000

5. marts 2004

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hvordan-sikres-en-lige-repraesentation-af-kvinder-og-maend-til-europaparlamentsvalget-i-2004>